

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคาดหวังของผู้สอน และผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของ
วิทยาค่าสัตรบัณฑิตพยาบาลนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้การผลิตพยาบาลเป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลดีแก่บริการการพยาบาล อันจะก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า
ต่อวิชาชีพพยาบาลสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้สอน เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสัตร -
บัณฑิตพยาบาล
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสัตร -
บัณฑิตพยาบาล
3. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์
ของวิทยาค่าสัตรบัณฑิตพยาบาล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่ายจากประชากร
ของแต่ละสถาบัน คือ ผู้สอนและผู้ใช้ โดยที่ผู้สอน คือ อาจารย์พยาบาลจำนวน 215 คน
จากสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง และผู้ใช้ คือ หัวหน้าพยาบาล
ผู้ตรวจการพยาบาล และหัวหน้าหอผู้ป่วย จำนวน 239 คน จากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำสัตรีบำบัดพยาบาลในด้านต่าง ๆ คือ ด้านลักษณะทั่วไป และด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะเฉพาะของการพยาบาล และจรรยาบรรณ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้ใช้

หาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน พิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงข้อคำถาม และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สอนและผู้ใช้ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และแผนกการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช จำนวนอย่างละ 10 คน แล้วนำมาหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยใช้สูตร α -coefficient ในส่วนที่แสดงความคาดหวัง ได้ค่าความเที่ยง 0.92 หลังจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 490 คน เป็นผู้สอน 245 คน และผู้ใช้ 245 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 454 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.65 โดยได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้สอนมา 215 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.75 และได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ใช้มา 239 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.59 เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว แบบสอบถามใช้ได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนหาค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าร้อยละของสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่างประชากร
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ รายด้าน และโดยส่วนรวม ของความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้เกี่ยวกับ ลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล
3. ใช้ t-test ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวังของผู้สอน และผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล
4. หาความถี่ของความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้ใช้ ซึ่งได้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวใน 3 หัวข้อ คือ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน โดยผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี และไม่มีผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเลย มีอายุระหว่าง 30-39 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 10 ปีขึ้นไป แต่ก็มีผู้สอนจำนวนไม่น้อยที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี สำหรับกลุ่มผู้ใช้ส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี แต่มีผู้ใช้จำนวนไม่น้อยที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอายุระหว่าง 30-39 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 10 ปีขึ้นไป และก็มีผู้ใช้จำนวนเพียงเล็กน้อยที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

2. สรุปผลความคาดหวังของผู้สอน เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล ทั้งโดยส่วนรวม รายด้าน และรายข้อ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอน เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล โดยส่วนรวมทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะทั่วไป และด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งค่อนข้างไปทางมาก สำหรับ

ในรายด้านพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอน เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาลในแต่ละด้าน คือ ด้านลักษณะทั่วไป และลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ ที่เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาล และเกี่ยวกับจรรยาบรรณ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนรายข้อพบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอน เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาลในด้านลักษณะทั่วไปข้อ 13 มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ข้อ 4.3 ปฏิบัติการพยาบาลกระทำเพื่อส่งเสริมรักษา ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสุขภาพด้านร่างกายจิตใจและสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านการบริหารข้อ 5 ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านวิชาการข้อ 1 สอนและอบรมฟื้นฟูวิชาการให้แก่เจ้าหน้าที่ และให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และในด้านจรรยาบรรณ ข้อ 5 เก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้ป่วยไว้เป็นความลับ และมีวิจรรณญาณอันดีในการถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

3. สรุปผลความคาดหวังของผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล โดยส่วนรวมทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะทั่วไปและด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สำหรับในรายด้าน พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาลในแต่ละด้าน คือ ด้านลักษณะทั่วไป และลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ ที่เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาล และเกี่ยวกับจรรยาบรรณ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนในรายข้อพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะทั่วไป ข้อ 2 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ข้อ 4.3 ปฏิบัติการพยาบาลกระทำเพื่อส่งเสริมรักษา ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสุขภาพด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านการบริหาร ข้อ 2 ให้การนิเทศแก่เจ้าหน้าที่พยาบาลในความรับผิดชอบ มีค่าคะแนนเฉลี่ย

สูงสุด ด้านวิชาการข้อ 1 ล່อนและอบรมฟื้นฟูวิชาการให้แก่เจ้าหน้าที่และให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นตัวอย่งที่ดีแก่นักศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และในด้านจรรยาบรรณ ข้อ 9 รักษาไว้ซึ่งมาตรฐานความประพฤติส่วนตัว อันจะนำชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่วิชาชีพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

4. สรุปลการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล พิจารณาโดยล่วนรวม รายด้าน และรายข้อตามลำดับ

4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล โดยล่วนรวมแตกต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และในรายด้านก็มีความแตกต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงล่ดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 "ความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล ทั้งโดยล่วนรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน"

4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงล่ดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 "ความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาลแตกต่างกัน"

4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ เกี่ยวกับจรรยาบรรณ มีความแตกต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงล่ดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 "ความคาดหวังของผู้ล่อนและผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าลตรบัณฑิตพยาบาล เกี่ยวกับจรรยาบรรณ แตกต่างกัน"

4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาล ในการปฏิบัติการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาล ในการบริหาร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาลในวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สรุปความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้ใช้ พบว่าความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาลนั้น ควรเน้นด้านคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความเป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพ และการประกันคุณภาพของพยาบาลด้วย นอกจากนี้ควรมีการวิจัยที่เปรียบเทียบกับความเจริญจริงอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวังของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล ในด้านลักษณะทั่วไป และด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากอาจจะอธิบายได้ว่า ความคาดหวังของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล ในด้านลักษณะทั่วไปและด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพอยู่ในระดับสูงพอสมควร คือ มีค่าเฉลี่ย 4.18 จากอัตราการให้ค่า 5 ระดับ ซึ่งโดยหลักการแล้ว ความคาดหวังของผู้สอนย่อมต้องมีระดับสูง ทั้งนี้เพราะผู้สอนหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้ผลิตย่อมต้องคาดหวังผลผลิตของตนเองในระดับสูง ทั้งในด้านทั่วไปและด้านวิชาชีพ เพื่อให้บัณฑิตพยาบาลที่จบมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเยี่ยมทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม วิชาการเฉพาะ รวมทั้งความสามารรถในการปฏิบัติงานอีกด้วย

อนึ่งในด้านลักษณะ เฉพาะในวิชาชีพ ความคาดหวังของผู้ล่อนต่อลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาลนั้น เป็นไปตามมาตรฐานของการพยาบาลตามทีสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ (ANA 1973: 1-4) โดยที่ผู้ล่อนมีความคาดหวังเกี่ยวกับจรรยาบรรณสูงกว่าลักษณะเฉพาะของการพยาบาล ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่าจรรยาบรรณนั้นเป็นสิ่งสำคัญหรือถือว่าเป็นลักษณะ เฉพาะที่สำคัญของวิชาชีพนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาชีพซึ่งต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของมนุษย์ นอกจากนี้จรรยาบรรณยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้อาชีพพยาบาลก้าวหน้าอีกด้วย เพราะจรรยาบรรณเน้นในเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของวิชาชีพ นับตั้งแต่มาตรฐานการบริการ มาตรฐานการศึกษา ความสามารถในการควบคุมตนเองของวิชาชีพ และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้รับบริการ ซึ่งความคาดหวังของผู้ล่อนต่อลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาล เกี่ยวกับจรรยาบรรณนั้น ก็เป็นไปตามบัญญัติจรรยาบรรณสำหรับพยาบาลของสภาพยาบาลนานาชาติฉบับแก้ไข ค.ศ. 1973 (คุณอุดม สุภาวโร 2525: 1-4)

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ล่อนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์พยาบาล ในด้านลักษณะทั่วไปนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในด้านลักษณะเฉพาะวิชาชีพ อธิบายได้ว่า ความคาดหวังของผู้ล่อนเกี่ยวกับลักษณะของความเป็นบัณฑิตทั่ว ๆ ไปนั้น สำหรับในบัณฑิตพยาบาลลักษณะทั่ว ๆ ไปเหล่านี้ก็มีความจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนกว่าลักษณะเฉพาะวิชาชีพ และดูเหมือนว่าจะมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาถึงคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงปรารถนา ตามทีเลรี พงศ์พิศ (2524: 96-97) กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงปรารถนาก็คือ คุณสมบัติของมนุษย์ที่แท้จริงที่มี "ปัญญา" เข้าใจแจ้งไม่เพียงแต่แง่หนึ่งแง่เดียวของชีวิต แต่เข้าใจความหมายลุ่มลึกของความเป็นคน ศักดิ์ศรีของคน ของการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มีความเสมอภาคและยุติธรรม และประชาธิปไตย เปล่งวิทยา (2525: 27) กล่าวว่าผู้ผลิตต้องการให้บัณฑิตเป็นผู้ที่รอบรู้ในวิชาที่เลรีมีความรู้ คือ ให้รู้ทุก ๆ วิชา นอกจากวิชาที่จะนำไปประกอบอาชีพ แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความคาดหวังของผู้ล่อนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ ด้านลักษณะทั่วไปจะสูงกว่าด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพก็ตาม แต่ก็ไม่ได้สูงไปกว่ามากนัก

ดังนั้นเมื่อพิจารณาเฉพาะในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพแล้ว จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความคาดหวังของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสตรบัณฑิตพยาบาลในด้านจรรยาบรรณ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากสูงกว่าในด้านอื่น ๆ และด้านการปฏิบัติการพยาบาลรองลงมา อธิบายได้ว่า ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพแล้ว จรรยาบรรณและการปฏิบัติการพยาบาลถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับวิชาชีพพยาบาล ดังที่ Mundinger (1980: 1) กล่าวว่า การปฏิบัติการพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญของวิชาชีพพยาบาล

3. ความคาดหวังของผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสตรบัณฑิตพยาบาลในด้านลักษณะทั่วไป และด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ตารางที่ 2) อธิบายได้ว่า ความคาดหวังของผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสตรบัณฑิตพยาบาลในด้านลักษณะทั่วไป และลักษณะเฉพาะในวิชาชีพอยู่ในระดับสูงเล็กน้อย คือ มีค่าเฉลี่ย 3.88 จากอัตราการให้ค่า 5 ระดับ ซึ่งโดยหลักการแล้วความคาดหวังของผู้ใช้มักจะมีระดับไม่สูงมากนัก ทั้งนี้เพราะผู้ใช้เป็นเพียงผู้รับผลผลิต หรือรับบัณฑิตพยาบาลเหล่านั้นเข้ามาทำงาน โดยที่ผู้ใช้ไม่มีสิทธิ์และอิสระในการคัดเลือกบัณฑิตพยาบาลเหล่านั้น ทั้งนี้เพราะจากสภาพการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2525 ที่คาดว่าจะขาดพยาบาลวิชาชีพเป็นจำนวน 1,026 คน (กระทรวงสาธารณสุข 2524: 11) ดังนั้นผู้ใช้จึงไม่มีโอกาสเลือกบัณฑิตพยาบาลได้ตามความคาดหวังหรือความต้องการ ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ใช้มีความคาดหวังเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสตรบัณฑิตอยู่ในระดับที่สูงเล็กน้อยเท่านั้น อนึ่ง เมื่อพิจารณาระดับวุฒิการศึกษาของผู้ใช้แล้ว พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี และรองลงมาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ดังนั้นจึงอาจทำให้ความคาดหวังของผู้ใช้อยู่ในระดับที่สูงเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ที่วุฒิการศึกษาต่ำ ย่อมมีโลกทัศน์แคบกว่าผู้ที่วุฒิการศึกษาสูงได้

4. จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาค่าสตรบัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการพยาบาลนั้น ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ใช้สูงกว่าผู้สอนในเรื่องความสามารถในการทำวิจัย ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยทางการพยาบาล ทั้งนี้อาจเนื่อง

มาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับปริญญาตรี มิได้มีการเน้นความสามารถในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิทยาลัยสัตวศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) ของสถาบันการศึกษาพยาบาลต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยมหิดล คณะพยาบาลศาสตร์ 2525: 2-35, มหาวิทยาลัยมหิดล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ 2524: 2-3, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะพยาบาลศาสตร์ 2523: 2-3) ที่กล่าวไว้แต่เพียงว่า สามารถร่วมทีมการวิจัย และนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพยาบาลได้ อันเนื่องจากลักษณะของบัณฑิตทั่ว ๆ ไป ก็มิได้เน้นในเรื่องความสามารถทำการวิจัยได้ แต่จะเน้นในเรื่องวิธีการเจาะแฉ่งหาความรู้ หรือเน้นวิธีการ (Methodology) มากกว่าการเป็นผู้วิจัย แต่ผู้ใช้มีความคาดหวังในเรื่องนี้สูงกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ใช้เป็นผู้ปฏิบัติ ย่อมประสบกับปัญหาต่าง ๆ ประสักษ์ว่าการวิจัยแก้ปัญหการพยาบาลได้ และยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย แต่ตนเองมีภาระที่จะต้องปฏิบัติในการให้การปฏิบัติการพยาบาลมาก อีกทั้งยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับบุญธรรม กิจปรตาศรสุทธิ์ (2524: 5) ได้กล่าวไว้ว่า ในการทำวิจัยนั้น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ ความเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ดังนั้นจึงทำให้ผู้ใช้มีความคาดหวังในเรื่องนี้สูงกว่าความคาดหวังของผู้สอนได้

5. ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยสัตวศาสตร์ บัณฑิตพยาบาล โดยส่วนรวมและในรายด้านแตกต่างกัน

5.1 ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยสัตวศาสตร์บัณฑิตพยาบาล โดยส่วนรวมและในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งทั้งนี้สอดคล้องกับข้อเสนอของวิเชียร ทวีลาภ (2521: 495) กล่าวว่า การศึกษาพยาบาลกับการบริการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กัน ต่างฝ่ายก็มีการคาดหวังต่อผู้สำเร็จการศึกษาต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยสัตวศาสตร์บัณฑิตพยาบาล โดยส่วนรวมและในรายด้านแตกต่างกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากสูงกว่าผู้ใช้ โดยเฉพาะ

ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของลักษณะเฉพาะในวิชาชีพแล้ว พบว่าในด้านการปฏิบัติการพยาบาลค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอน อยู่ในระดับเห็นด้วย มากสูงกว่าผู้ใช้ในทุกกรณี และมีค่าความแตกต่างสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนหรือ กล่าวยกย่องหนึ่งผู้ผลิต บ่อยต้องมีความคาดหวังลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาค่าสัตรบัณฑิต ในระดับที่สูงมาก เพื่อให้ตอบสนองและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ ส่วน ผู้ใช้มีความคาดหวังลักษณะของบัณฑิตพยาบาลในด้านการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ซึ่ง จะเห็นได้ชัดเจนจากตารางที่ 5 พบว่าข้อ 2 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีค่าคะแนน เฉลี่ยสูงสุดในด้านลักษณะทั่วไป โดยสอดคล้องกับผลการสัมมนา เรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิต ตามความคาดหวังของผู้ใช้และผู้สอน ซึ่งประโชติ เบล่งวิทยา (2525: 27-28) กล่าวว่า ผู้ผลิตและมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ผลิตบัณฑิต ซึ่งต้องการให้บัณฑิตเป็นผู้ที่รอบรู้ ซึ่งให้ความรู้ใน วิชาที่เสริมความรู้ คือให้รู้ทุก ๆ วิชา นอกจากวิชาที่จะนำไปประกอบอาชีพ ส่วนผู้ใช้ ต้องการให้บัณฑิตมีความรู้ที่นำไปปฏิบัติงานได้จริง ๆ ต้องการเฉพาะวิชาชีพ จึงคิดว่าบัณฑิต จะทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในทันที ซึ่งทำให้ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้แตกต่างกัน

5.2 ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของ ศึกษาค่าสัตรบัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนเห็นด้วยสูงกว่าผู้ใช้ในทุกกรณี ซึ่งจาก ผลการวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความคาดหวังของผู้สอนในด้านลักษณะทั่วไปนั้น เน้นความรู้ ความคิด เป็นสำคัญ ส่วนผู้ใช้เน้นการปฏิบัติและมนุษยสัมพันธ์เป็นสำคัญ ดังตารางที่ 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนสูงสุดในข้อ 13 มีความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ใช้สูงสุดในข้อ 2 สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เกษม สุวรรณกุล (2525: 5) ว่าผู้ผลิต บัณฑิตต้องพยายามสร้างความคิดให้แก่บัณฑิตด้วย และประโชติ เบล่งวิทยา (2525: 27) กล่าวว่า ผู้ใช้ต้องการบัณฑิตที่สามารถปฏิบัติงานได้ทันทีที่มีความคล่องตัวดี จึงทำให้ความ คาดหวังของผู้สอนสูงกว่าผู้ใช้ทุกกรณี

5.3 จากผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำาสตร์บัณฑิต เกี่ยวกับด้านลักษณะทั่วไป เป็นรายข้อนั้น กลุ่มตัวอย่างแสดงความคาดหวังว่า บัณฑิตควรมีความเข้าใจปัญหาสังคม เป็นอันดับสุดท้าย ทั้ง 2 กลุ่ม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 และ 3.79 ตามลำดับ จากค่าคะแนนเฉลี่ย อาจอธิบายได้ว่า แม้ว่าทั้งผู้สอนและผู้ใช้มีความคาดหวังในเรื่องนี้เป็นอันดับสุดท้าย แต่ก็อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก การที่ได้เป็นอันดับแรก ๆ นั้นอาจเนื่องจากว่า การปฏิบัติการพยาบาล นั้นเป็นบริการต่อสังคมในด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งพวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2522: 43) กล่าวว่า การพยาบาลเป็นบริการทางวิชาชีพ ที่มุ่งให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลทั้งที่เจ็บป่วย และที่ปกติ ซึ่งต้องการคำแนะนำหรือต้องการการดูแลด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งอาจถือได้ว่าการปฏิบัติงานของพยาบาล เป็นการแก้ปัญหาสังคมอย่างหนึ่ง หรือช่วยสังคมด้านสุขภาพอนามัยอยู่แล้ว ซึ่งในหลักสูตรพยาบาลก็อาจมองสังคมในลักษณะจำกัด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องในลักษณะจำกัด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ที่ทั้งผู้สอนและผู้ใช้เห็นว่า ตนช่วยสังคมอย่างชัดเจนในด้านสุขภาพอยู่แล้ว จึงพิจารณาว่า ปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ มิใช่เป็นสิ่งที่เป็หัวใจของวิชาชีพพยาบาล

5.4 ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของ วิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพเกี่ยวกับการบริหาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจละอธิบายได้ว่า เนื่องจากการบริหารในที่นี้ หมายถึง กิจกรรมทางการบริหารในขอบเขตที่วิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาลซึ่งกระทำให้เกิดมีขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกิจกรรมการบริหารดังกล่าวนี้ เป็นผลมาจากการถ่ายทอดความรู้ จากผู้สอนส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากการปฏิบัติจริงในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะเป็น ศิลปเฉพาะบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สอนและผู้ใช้ไม่ได้คาดหวัง ลักษณะที่พึงประสงค์ของ วิทยาคำาสตร์บัณฑิตพยาบาล ในการบริหารนี้สูงมากนัก อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้คาดหวังไว้มากกว่าผู้สอนเล็กน้อย ในข้อ 2 ให้การนิเทศแก่เจ้าหน้าที่ พยาบาลในความรับผิดชอบ และข้อ 4 ประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายใต้ความ

รับผิดชอบได้ ก็เป็นเช่นนี้อาจจะอธิบายได้ว่า กิจกรรมการบริหารทั้ง 2 ข้อนี้ วิทยาคาสตร์-บัณฑิตพยาบาลพึงกระทำให้มีขึ้น ในการปฏิบัติจริง และผู้ใช้เห็นความสำคัญมากกว่า จึงทำให้ผู้ใช้มีความคาดหวังสูงกว่าผู้สอน

แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้สอน และผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคาสตร์บัณฑิต ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ เกี่ยวกับการบริหารไม่แตกต่างกัน อาจอธิบายได้ว่า การบริหารในที่นี้เน้นเกี่ยวกับกิจกรรมการบริหาร และที่ผู้สอนมีความคาดหวังในการบริหารต่ำกว่าด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมการบริหาร และผู้สอนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านวิชาการและวิชาชีพ จึงมีการเน้นความเป็นเลิศทางวิชาชีพ โดยเฉพาะการปฏิบัติการพยาบาล และจรรยาบรรณ ส่วนการบริหารนั้นเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะเฉพาะของการพยาบาลเท่านั้น ดังนั้นจึงได้จากผลการวิจัยว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้สอนสูงกว่าผู้ใช้ทุกกรณี ในด้านลักษณะเฉพาะในการพยาบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลและจรรยาบรรณ แต่ผู้ใช้เป็นผู้ที่ปฏิบัติโดยตรง และประสงค์ว่าการบริหารนั้น เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในวิชาชีพพยาบาล ดังนั้นจึงทำให้ผู้ใช้มีความคาดหวังสูงกว่าลักษณะอื่น ๆ ในขณะที่ผู้สอนมีความคาดหวังต่ำกว่าลักษณะอื่น ๆ จึงทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ไม่แตกต่างกัน

5.5 ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคาสตร์บัณฑิตพยาบาล ในด้านลักษณะเฉพาะในวิชาชีพ เกี่ยวกับจรรยาบรรณแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของผู้สอนเห็นด้วยมากกว่าผู้ใช้ในทุกกรณี ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความคาดหวังของผู้สอนในลักษณะที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณนั้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าความคาดหวังของผู้ใช้ในทุกกรณี อาจจะสามารถอธิบายได้ว่า จรรยาบรรณเปรียบเสมือนกระจกส่องในวิชาชีพพยาบาล หรืออาจกล่าวว่าเป็นจริยธรรมในวิชาชีพพยาบาล ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตมนุษย์ ดังนั้นผู้สอนจึงตระหนักถึงความสำคัญ

เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้มีความคาดหวังที่สูง สำหรับในผู้ใช้ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติย่อมมีความคาดหวังสูง เช่นเดียวกัน แต่ในขณะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติย่อมเป็นสิ่งที่ประสบปัญหามากมาย ดังนั้นจึงมีความคาดหวังสูงน้อยกว่าความคาดหวังของผู้สอน และจากตารางที่ 9 พบว่า ความคาดหวังของผู้สอนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง คือ ข้อ 5 เก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้ป่วยไว้เป็นความลับ และมีจริยธรรมอันดีในการถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น และข้อ 2 เคารพในสิทธิ เก็บยัดยักดี และสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ เชื้อชาติ ลัทธิศาสนา วรรณะวัย เพศ ลัทธิ การเมือง และสถานภาพของบุคคลในสังคม ส่วนความคาดหวังของผู้ใช้ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง คือ ข้อ 9 รักษาไว้ซึ่งมาตรฐานความประพฤติส่วนตัว อันจะนำชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่วิชาชีพ และข้อ 12 กระทำการอันควรเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วย เมื่อเห็นว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่นใดก็ตาม ซึ่งทั้งหมดนี้เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า ความคาดหวังของผู้สอนมุ่งเน้นในลักษณะการณีกอโล แต่ผู้ใช้มีความคาดหวังมุ่งเน้นในลักษณะส่วนตัวมากกว่า ซึ่งทำให้ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้แตกต่างกัน

5.6 จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาคำศัพท์บำบัดพยาบาลนั้น แม้ว่าส่วนใหญ่สูงกว่าความคาดหวังของผู้ใช้ อย่างมีนัยสำคัญ แต่หากพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของทั้งสองกลุ่ม พบว่าจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า ทั้งผู้สอนและผู้ใช้มีความคาดหวังในระดับเดียวกัน แต่ผู้สอนซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต ซึ่งย่อมเป็นปกติที่จะต้องคาดหวังความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเป็นเลิศของคุณลักษณะของบัณฑิตของตน โดยที่ในบางครั้ง อาจจะได้ไม่ถึงค่าหนึ่งถึงสภาพการณ์ปฏิบัติจริง ในสถาบันที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าผู้ใช้ ซึ่งเป็นผู้ที่คลุกคลีกับงานบริการด้านสุขภาพอนามัย ดังจะเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนและผู้ใช้ ซึ่งไม่สอดคล้องกันดังเช่น ริเชิเยร ทวีลาภ (2521: 495) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาพยาบาลกับการบริการพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กัน ต่างฝ่ายก็มีการคาดหวังต่อผู้สำเร็จการศึกษาต่างกัน ดังนั้นจึงอาจเป็นผลมาจากการที่ผู้สอนเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ มากกว่าการปฏิบัติในสถานการณ์จริงดังเช่นผู้ใช้

5.7 จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำล่ตรบัณฑิตพยาบาลนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า แม้จะแตกต่างกันแต่ก็อยู่ในระดับเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าการศึกษายพบาลานั้น ยังมีโอกาสที่จะปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยผู้สอนและผู้ใช้ควรจะร่วมกันประชุมปรึกษาหารือ เพื่อหาความล้มเหลวของความคาดหวังและความต้องการของผู้สอนและผู้ใช้ เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาคำล่ตรบัณฑิตพยาบาล ในอันที่ผู้สอนจะผลิตบัณฑิตที่มีลักษณะเป็นที่พึงประสงค์ของผู้ใช้ หรือเป็นไปตามความต้องการของสังคมสืบไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่สืบเนื่องจากผลการวิจัย

1. ฝ่ายผู้สอน

1.1 ควรได้ศึกษาความคาดหวังหรือความต้องการลักษณะของวิทยาคำล่ตรบัณฑิตพยาบาลของผู้ใช้ โดยเฉพาะการบริหาร เพื่อนำมา เป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ผู้สอนควรได้มีการเน้นความเข้าใจปัญหาสังคมเพิ่มขึ้นในหลักสูตร เพราะมีความจำเป็นต่อสังคมปัจจุบัน ที่ทุกวิชาชีพจะต้องร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศชาติ ให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป

1.3 ผู้สอนควรได้มีการตระหนักในความเป็นจริง ตามสภาพการณ์ของสถาบันที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัย หรือฝ่ายผู้ใช้ให้มากขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง และตอบสนองต่อสังคมได้เป็นอย่างดี

1.4 ควรมีการจัดการสัมมนาหรือประชุมร่วมกับฝ่ายผู้ใช้ เพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้ และกลุ่มผู้สอนวิทยาคำล่ตรบัณฑิตพยาบาล เพื่อกำหนดลักษณะของวิทยาคำล่ตรบัณฑิตพยาบาล และนำมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของสังคม

2. ฝ่ายผู้ใช้

2.1 ควรได้มีการจัดการประชุมร่วมกันปรึกษากับฝ่ายผู้สอน เพื่อประสานหรือพิจารณาหาความล้มเหลวความคาดหวังของทั้ง 2 ฝ่าย

2.2 ควรได้มีการพิจารณาร่างมาตรฐานการปฏิบัติพยาบาล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาล และกำหนดลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการทําริวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรได้มีการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวัง และความเป็นจริงเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยพยาบาล และบัณฑิตพยาบาลในหลักสูตรอื่น ๆ ตามทัศนะของผู้สอนและผู้ใช้

2. ควรได้มีการศึกษาถึงความต้องการตามสภาพการณ์จริงของการพยาบาล ตามทัศนะของผู้สอนและผู้ใช้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย